

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ
ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

17

1923

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Σ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Τὸ ἐπ' ἀριθμὸν ΡΞΓ' κατάλοιπον ἐκ φύλλων 6 γεγραμμένων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων περιέχει «Ἐκ τοῦ ἀγιορειτικοῦ κώδικος μονῆς Διονυσίου ἀντίγραφον Φιλ. Γεωργαντᾶ» ὡς σημειοῖ ἔξωθεν αὐτὸς ὁ λάμπρος.

Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ἀρχεται ὡς ἑξῆς.

«Φ. 582α «Χρυσόβουλλον τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ δοιδίμου ἐν βασιλεῦσι κῆρ Ἀνδρονίκου καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Παλαιολόγου:—Τυπικοῦ χάριν βραβευθὲν τοῖς κατὰ τὸ ἅγιον ὄρος εὐρισκομένοις ἐν τοῖς μοναστηρίοις καὶ ὅπως χρῆ ἀπέχεσθαι τῶν ὀρίων τοῦ πρωτάτου ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ μητρὸς τὰ πρεσβεῖα ἐχούσης πασῶν τῶν κατὰ τὸ ἅγιον ὄρος θείων μονῶν: —(Ἐρυθρᾷ βιφῇ γέγραπται ὁ τίτλος)».

Τὸ χρυσόβουλλον ἀρχεται ὡς ἀκολούθως·

«Πάση μὲν νοητῇ κτίσει καὶ αἰσθητῇ ὁ ταύτην κατ' ἀρχὰς οὐσιώσας ἀρρήτω λόγῳ».

Εἶνε φανερόν ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοῦ γνωστοῦ χρυσοβούλλου τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ δημοσιευθέντος ὑπὸ τοῦ Ph. Meyer ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Dis Haupturkunden für die Geschichte der Athosklöster» (Leipzig 1894) σελ. 190ἔ. Συγκρίνοντες τὸ κείμενον τοῦ Meyer, ὅπερ ἄλλως ἀντεγράφη ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ εὐρισκομένου ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων (ἐν. δν. σ. 276) πρὸς τὸ κείμενον τοῦ ἡμετέρου ἀντιγράφου εὐρίσκομεν μικρὰς διαφορὰς ἀναξίας λόγου. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων περιττὴ καθίσταται ἡ ἐκδοσις τοῦ ἡμετέρου ἀντιγράφου, ὅπερ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶνε καὶ κολοβὸν ἐλλειπόντων στίχων τινῶν ἐν τέλει.

Κ. Ι. Δ.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006